

Onmacht ~ Niet kunnen toegeven!

Stel dat je leven wordt beheerst,
door het feit dat je niet kunt toegeven dat:
je niet zo sterk bent, als je je wel voordoet;
je niet zoveel pijn hebt, als je eigenlijk wel voelt;
je niet de angst toont, die wel dagelijks aanwezig is.

Stel dat je leven wordt beheerst,
door het feit dat je niet kunt toegeven dat:
je zoveel verdriet hebt, dat je het wel uit wilt schreeuwen;
je zoveel boosheid in je hebt, dat het dagelijks leven een strijd is geworden;
je zoveel mensen verloren hebt, dat er telkens een stukje van jezelf
is afgestorven.

Stel dat je leven wordt beheerst,
door het feit dat je niet kunt toegeven dat:
jouw onvermogen menselijk is,
dat je niet alles hoeft te kunnen en weten;
jouw handelen gevolgen hebben gehad,
die diepe indrukken hebben achtergelaten;
jouw acties en reacties niet altijd terecht waren,
deze voortkomen uit angst, pijn en verdriet.

Stel dat je leven wordt beheerst,
door het feit dat je niet kunt toegeven dat:
je naast de geleden verliezen in je leven,
ook heel veel gewonnen hebt;
je naast de minder leuke herinneringen,
ook heel veel mooie ervaren hebt;
je naast het afscheid nemen van het oude,
ook een nieuwe kans gekregen hebt.

Stel dat je leven wordt beheerst,
door het feit dat je niet kunt toegeven dat:
je afkomst belangrijk is, maar hetgeen je nalaat vele malen meer;
je rechtvaardigheidsgevoel belangrijk is,
maar respect wel degelijk grenzen kent;
je instelling belangrijk is, maar het werkelijk uitvoeren van,
uiteindelijk doelen stelt.

Stel dat je leven wordt beheerst,
door het feit dat je niet kunt toegeven dat:
je sterfelijk bent, je ook net als ieder ander beperkingen hebt;
je volwaardig bent, ongeacht hetgeen je hebt geleerd of gedaan;
je een mens bent, je schulden zullen worden vergeven,
wanneer jij de ander vergeeft.

En wanneer je boosheid voelt, voor een mens,
wie of wat maar ook om je heen,
je niet kunt toegeven dat je soms niet weet wat je ermee aanmoet,
niet weet hoe je dit kunt laten zien, mag ik je laten weten dat er altijd
mensen zijn, waarmee je hierover kunt praten, jij ben als mens uniek,
met dit gevoel zeker niet alleen.

De wereld verhard en verstard,
we zien alleen nog wat we willen zien en horen.
Een mens is meer dan dat, we worden toch echt allemaal, uit liefde geboren.
Ontstaan uit een relatie tussen twee mensen, een man en een vrouw,
die voor een groot deel, de meeste tijd, onvoorwaardelijk om elkaar geven.
Jij als kind daaruit geboren, zodat je hen vanuit je hart kunt adviseren,
of wanneer nodig zelfs meer dan dat, herprogrammeren,
dit is het werkelijke doel van jouw bestaan, de zin van het leven.

